

med Lovudkastets Gjenstand, men det er Noget, der efter Udvalgets og, som jeg troer, efter Thingets Formening ikke burde udelades i en Lov, der overskrives „Lov om Styrelsen af Kjøbstædernes kommunale Anliggender“. Det er heller ikke Noget, der kun kan siges at være Dptrykt af allerede bestaaende Love, thi det har viist sig, at man for at bringe de ældre Lovbestemmelser i Overensstemmelse med den Lov, som her er Spørgsmaal om at bringe frem i Verden, i flere Punkter har maattet omændre disse gamle Lovbestemmelser, for at der ikke skulde komme Uoverensstemmelse tilstede mellem det Nye og det Gamle. Grunden, hvorfor man har anseet det nødvendigt at optage disse ældre Bestemmelser, er netop den, at der ved de nye Lovbestemmelser, hvortil der er gjort Forslag fra Ministeriets Side, maatte hos dem, for hvem Loven nærmest er bestemt, fremkomme Tvivl om, hvilke ældre Bestemmelser der fremdeles skulde være gjældende, og hvilke der indirecte vare hævede ved den nye Lov. Jeg maa tilstaae, at det i høi Grad overraskede mig at høre den Udtalelse af den høitærede Minister, at den Forventning, jeg tilloob mig at fremsføre, nemlig, at Sagen vilde kunne gennemføres i denne Session, netop maatte blive væsentlig svækket ved, at man saaledes havde indblandet Noget, der efter hans Formening ikke skulde høre til Sagen, at det ikke kunde gjøre Synderligt til eller fra, at man havde indskrænket sig til at optage den Deel af de ældre Love, som Udvalget har gjort Forslag til at optage, men at man omtrent ligesaa gjerne kunde være gaaet et Skridt videre ved at optage og muligt ombanne Valgbestemmelserne. Denne Udtalelse af den ærede Minister maatte overraske mig, thi mange Medlemmer, og navnlig alle de, der have havt Sæde i de to kommunale Udvalg, vide, at der netop ved denne Leilighed er gjort Meget fra Udvalgets Side for at vise Imødekommen imod den ærede Minister; man har netop tilbageholdt disse meget omtalte Valgbestemmelser for en stor Deel, fordi der af den ærede Minister blev udtalt et særligt Ønske i den Henseende. Der næst forbausede den ærede Ministers Udtalelse mig ogsaa, fordi det synes mig, at han selv maa indsee, at han ved denne Udtalelse svæk-

ker Udbygten til Lovens Gjennemførelse og forsaavidt sin egen Stilling til Sagen. Den Maade, hvorpaa man bedst holder Forslag tilbage, der gaae ud paa at gennemføre indgribende Realitetsforandringer i Lovforslaget, er jo dog netop at holde den Stilling, som Udvalget efter den ærede Ministers egen Dpfordring har søgt at indtage; forlader man først denne Stilling, hvad den ærede Minister nu synes tilbøielig til, har man borttaget den Grundvold, hvorpaa man bedst og sikkest kan støtte sig.

Med Hensyn til det Hovedspørgsmaal, der ligger for, nemlig det, der angaaer Borgermesterens Stilling, udtalte den ærede Minister, at han allerede ved Sagens første Behandling havde ytret, at han kunde gaae saa vidt, at der gaves Borgermesteren Plads i Borgerrepræsentationen, saaledes at han og den bleve en Enhed og tilsammen kom til at udgjøre Communalbestyrelsen, men at han ikke kunde gaae videre. Dette vil med andre Ord sige, at den ærede Minister slutter sig til det Endringsforslag, der findes paa Afstemningslisten under Nr. 3, men at han ikke kan gaae ind hverken paa Mindretallets Forslag under Nr. 2 eller paa Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 41. Den Stilling, den høitærede Minister i denne Henseende indtager, kan jeg meget godt forstaae, og jeg vil sige, at jeg anerkjender den. Jeg kan meget godt forstaae, at Regjeringen finder Dpfordring til at indtage denne Position, men i, hvad den ærede Minister ansøgte til Begrundelse derved, forekom det mig, at han indtog en Stilling, der var mere rettet imod Udvalgets Fleertal, end der efter Omstændighederne var Anledning til. Hvad han fremsførte om de to Alternativer, hvorom der formeentlig alene kan være Spørgsmaal med Hensyn til Borgermesterens Stilling, kan forsaavidt ikke siges at være noget Nyt eller Fremmed, da ethvert af det ærede Things Medlemmer maa vide, at det selvsamme Raisonnement findes paa de første Sider i Udvalgets Betænkning; vel er det temmelig lang Tid siden, at denne er afgiven og ombeest i Thinget, men derfor staaer det der dog ligesuldt. Udvalget har udtalt, at man i og for sig maatte erkjende det for at være den principrigtige